

[Iversen.]

bør vel tages på tværs, det er jo offentlige anvisningskontorer; det er vel rimeligt, at man anviser de mennesker, der har behov for det.

Men alle disse menneskelige aspekter, som ligger i det, er af stor værdi, og jeg skal derfor på vores vegne anbefale forslaget til en positiv behandling i udvalget.

Grete Westergaard (SF):

SF vil gerne være med til, at denne revision, der skulle ske i folketingsåret 1973-74, udskydes. Lad os da ikke lægge mere arbejde over på arbejdsformidlingskontorerne, som vi forhåbentlig engang når frem til at få nedlagt, når dette arbejde oven i købet både gøres gratis af fagforeninger og ifølge arbejdsministerens fremsættelsestale viser sig at fungere tilfredsstillende.

Den kritik, der har været af omskolingsordningen, gjorde, at der blev nedsat et udvalg, der nu har afgivet indstilling til regeringen, som for tiden overvejer. Kan vi her i dag få at vide, hvad overvejelserne går ud på, og hvor lang tid regeringen skal have til sine overvejelser.

Bracher (KrF):

Arbejdsministeren ønsker med det foreliggende forslag den ændring i loven, at en revision udsættes fra folketingsåret 1973-74 til folketingsåret 1976-77. I fremsættelsen gives der begrundelse for denne ændring; når det gælder det første afsnit, er det, bortset fra ikke-forsikrede, arbejdsløshedskasserne, der anbefaler og henviser.

Der var ved lovens behandling tanker om, at det skulle være arbejdsformidlingen, der skulle tage sig af dette, og jeg vil også mene, at det sikkert vil være det rigtigste i det lange løb, at der kun er ét sted, man skal henvende sig, hvad enten man er arbejdsløhedsforsikret eller ej. Men spørgsmålet har været drøftet af hovedorganisationerne, og dér er man enig om, at man ikke på nuværende tidspunkt skal foretage en ændring.

Når det gælder den anden del af loven: støtte til omskoling, er begrundelsen for udsættelsen af revisionen den, at et udvalg fra 1971 netop nu har afsluttet sit arbejde, og at regeringen arbejder med resultatet af arbejdet. Bl. a. indgår heri en imødekommelse

af den berettigede kritik, der har været af den hidtidige støtteordning. Det er forståeligt, at regeringen gerne vil have tid til at se nærmere på dette udvalgs forslag.

Den tredje del af loven indbefatter en forsøgsordning, som er i gang, og man vil gerne følge denne lidt nøjere, før man går til en revision af loven.

Vi finder stort set disse begrundelser saglige og antagelige og kan derfor anbefale det foreliggende forslag. Vi vil dog gerne føje til, at vi har ikke noget imod, at man eventuelt overvejer det forslag, hr. Simonsen forelagde, at man måske stryger årstallet og så foretager en ændring, så snart det er muligt.

Freddy Madsen (DKP):

Vi kan sådan set støtte det, der her er lagt frem, selv om jeg heller ikke kan forstå, hvorfor det skal være 1975-76, og at man ikke bare kan sige, at man udskyder revisionen til et mere passende tidspunkt.

Jeg skal blot tage en enkelt ting frem: Vi er naturligvis helt enige i, at det er fagforeningerne, der skal anvise, for det er jo helt i overensstemmelse med det forslag, vi i øvrigt har stillet om arbejdsformidlingen.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Hr. Simonsen spørger, om man ikke kunne tage årstallene helt ud, og det har jeg for så vidt intet at indvende imod. Der er kun én ting, der er væsentlig for mig i denne sag, og det er, at ca. 1. april bliver der omdelt her i folketinget en meget diger udvalgsbetænkning fra det såkaldte Engberg-Petersen udvalg, og det var den, som det var meningen skulle danne baggrund ikke alene for folketingets videre foranstaltninger i denne sag, men først og fremmest for en debat iblandt den lange række af personer, der ud over landet bærer dette meget vigtige arbejde. En ændring af den nuværende lovgivning må efter min mening have til forudsætning, at den lange række af personer ude over landet, der bærer dette arbejde, får lejlighed til at læse betænkningen og får lejlighed til at komme med kommentarer til den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.